

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.948 van 28 september 1998
in de zaak A. 78.399/IX-1144.**

In zake : Robert BECKERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. LENAERTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Nachtegaalstraat 47

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
2. de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding,
3. de Subregionale Tewerkstellingsdienst ANTWERPEN,
4. de Directeur van de Subregionale Tewerkstellingsdienst ANTWERPEN, gevestigd te ANTWERPEN, Somersstraat 22.

tussenkomen partij :

de n.v. Nieuwe Boomse Metaalwerken,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. MERGITS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 247, bus 14.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 27 april 1998 namens Robert BECKERS werd ingediend door zijn raadsman L. LENAERTS, advocaat te Antwerpen, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

"de beslissing van de directeur van de Subregionale Tewerkstellingsdienst Antwerpen, Somersstraat 22, te 2018 Antwerpen, zoals meegedeeld door bovengenoemde aan B.B.T.K. op 26/02/98, bij schrijven met referte 11/2/HD, en zoals toegelicht in een navolgend aangetekend schrijven dd. 20/04/98, met verwijzing 11/MDL/BM, waarbij de kennisgeving van het voornemen tot collectief ontslag bij de n.v. NIEUWE BOOMSE METAALWERKEN, in de zin van art. 7 v/h K.B. van 24/05/76 betreffende het collectief ontslag, zoals

meegedeeld op 30/01/98, als geldig werd aanvaard, zodat de beschermingstermijn, voorzien in art. 9 van hetzelfde K.B., zou dienen te verstrijken op 31/03/98";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 september 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. LENAERTS, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat P. VAN GEEM die, loco Advocaten G. HUYGHE en C. VAN der SCHUEREN, verschijnt voor de verwerende partijen, en van Advocaat J. VAN CAMP die, loco Advocaat B. MERGITS, verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. Nieuwe Boomse Metaalwerken met een verzoekschrift van 18 mei 1998 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker was tewerkgesteld bij de n.v. Nieuwe Boomse Metaalwerken (hierna NBM genoemd).

1.2. Met een brief van 30 januari 1998 van NBM wordt de V.D.A.B. en met name de directeur van de subregionale tewerkstellingsdienst (hierna STD genoemd) van Antwerpen, op de hoogte gebracht van het voornemen van NBM "om over te gaan tot collectief ontslag". In de brief wordt onder meer gesteld :

"Dit voornemen werd op 30.01.1998 tijdens een buitengewone vergadering aan de ondernemingsraad meegedeeld.

Met toepassing van artikel 6 van het K.B. van 24.5.1976 betreffende het collectief ontslag, vindt U hierbij ingesloten een kopie van onze mededeling aan de werknemersvertegenwoordigers.

Gelieve hierna alle informatie te vinden zoals voorgeschreven door het K.B. van 24.5.1976 :

(...)

8. Raadplegingen

De raadplegingen met de werknemersvertegenwoordigers werden op 30.1.1998 binnen de ondernemingsraad aangevat met de aankondiging van de intentie over te gaan tot een collectief ontslag. Zoals blijkt uit het als bijlage gevoegde bericht wordt de werknemersvertegenwoordigers de kans gegeven vragen te stellen, argumenten te formuleren en tegenvoorstellen te doen, die door ons zullen worden onderzocht en die wij zullen beantwoorden op een volgende (bijzondere) vergadering van de ondernemingsraad".

De hierboven reeds vermelde bijlage is een brief van 30 januari 1998, gericht aan de leden van de ondernemingsraad van NBM, waarin, onder meer, het volgende staat :

"(...)

Aangezien het echter duidelijk is dat deze situatie geen enkel perspectief biedt, heeft de raad van bestuur het voornemen om de activiteiten van de n.v. definitief stop te zetten en over te gaan tot sluiting van de onderneming en collectief ontslag.

De werknemersvertegenwoordigers worden hierbij in de mogelijkheid gesteld vragen te stellen in verband met de voorgenomen maatregelen en om argumenten te formuleren en tegenvoorstellen te doen, die zullen worden onderzocht en beantwoord op een volgende (bijzondere) vergadering van de ondernemingsraad. (...)"

1.3. Met een brief van 20 februari 1998, gericht aan NBM, bevestigt de directeur van de STD de ontvangst van de brief waarbij hij in kennis wordt gesteld van het voornemen van NBM om over te gaan tot het collectieve ontslag van 96 werknemers. Hij stelt voorts:

"U voldoet aan alle bepalingen van hoofdstuk 2 van het KB van 24/05/76 betreffende het collectief ontslag. De periode waarin de opzeg kan gegeven worden, kan ten vroegste ingaan op 2/3/98".

1.4. Met brieven van 9 en 12 februari 1998 vragen de vakbonden om de onderhandelingsperiode te verlengen tot 60 dagen.

1.5. Met brieven van 17 februari 1998 deelt de directeur van het STD aan de vakorganisaties mee dat NBM zijns inziens voldoet aan de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 mei 1976 betreffende het collectief ontslag. In deze procedure is geen enkele mogelijkheid voorzien om de termijnen te verlengen in geval van een collectief ontslag volgend op de sluiting

van een onderneming. De directeur stelt dat hij bijgevolg niet kan ingaan op het verzoek van de vakorganisaties en hij stelt dat de opzegperiodes ten vroegste kunnen ingaan op 2 maart 1998.

1.6. In een brief van 20 februari 1998 delen de vakorganisaties aan de directeur van de STD mee dat er tijdens de ondernemingsraad elementen werden aangereikt die het verzoek tot termijnverlenging krachtens artikel 10, tweede lid, van het koninklijk besluit van 24 mei 1976 wel degelijk rechtvaardigen. Zij herhalen hun verzoek om de termijn alsnog met 30 dagen te verlengen.

1.7. In een brief van 23 februari 1998, gericht aan de vakorganisaties, bevestigt de directeur van de STD dat er wettelijk geen verlenging van de onderhandelingsperiode kan toegestaan worden.

1.8. Met een brief van 26 februari 1998, gericht aan de vakorganisaties, deelt de directeur van de STD evenwel mee dat hij ten aanzien van NBM besliste "om de wachttermijn (waarin geen opzeg aan de werknemers kan gegeven worden) te verlengen van 30 naar 60 dagen. Als dusdanig kan de periode waarin de opzeg kan gegeven worden ten vroegste ingaan op 31/3/98". Dit is de eerste bestreden beslissing.

Deze termijnverlenging kwam er blijkbaar nadat vastgesteld was dat er nog geen sluitingsmelding bekend was bij het fonds voor sluiting van de ondernemingen.

In een brief die eveneens de datum van 26 februari 1998 draagt, deelt de directeur van de STD aan NBM eveneens mee dat de wachttermijn tijdens dewelke geen opzeg aan de werknemers kan worden gegeven, verlengd wordt van 30 naar 60 dagen. De periode waarin de opzeg kan gegeven worden kan ten vroegste ingaan op 31 maart 1998.

1.9. Met een brief van 5 maart 1998 deelt NBM aan de directeur van de STD mee "dat de algemene vergadering van de n.v. Nieuwe Boomse Metaalwerken op 3.3.1998 heeft besloten over te gaan tot sluiting van de onderneming in de zin van de Sluitingswet 1966". In de brief wordt voorts gesteld :

"Gelet op het voornoemde zal U ons wel willen bevestigen dat U uw beslissing 26.2.1998 tot verlenging van de termijn waarbinnen niet, tot ontslag kan worden overgegaan, herroept en dat de arbeidsovereenkomsten van de betrokken werknemers vanaf heden kunnen worden beëindigd."

1.10. Met een brief van 9 maart 1998, gericht aan NBM, deelt de directeur van de STD mee :

"Rekening houdende met alle elementen van het dossier en om het sociaal overleg een maximale kans te bieden, heb ik besloten om de wachttermijn u meegedeeld op 26/2/98, te handhaven. Dit betekent dat de opzegtermijnen ten vroegste kunnen ingaan op 31/3/98".

1.11. In een aangetekende brief van 1 april 1998, uitgaande van NBM, en gericht aan verzoeker, is het volgende vermeld :

"Geachte heer,
Wij delen U mede dat wij beslist hebben een einde te stellen aan de arbeidsovereenkomst.
Overeenkomstig de wettelijke bepalingen zullen wij een opzeggingstermijn van 70 dagen in acht nemen.
Deze opzeggingstermijn vangt aan op 6.4.1998."

1.12. In een brief van 14 april 1998 deelt meester Lieven LENAERTS, die geraadpleegd werd door het gemeenschappelijk vakbondsfront van NBM, aan de directeur van de STD onder meer mee wat volgt :

"Ik neem kennis van uw schrijven aan BBTK dd. 26 februari 1998, met uw verwijzing 11/2/HD.
Mijn cliënten gaan volledig akkoord met de verlenging van de beschermingstermijn van 30 naar 60 dagen.
U schrijft echter dat de periode waarin de opzegging kan gegeven worden aldus ten vroegste kan ingaan

op 31 maart 1998. Ik ga er dan ook van uit dat U het schrijven van de werkgever dd. 30 januari 1998 als begintermijn van de beschermingsperiode aanvaardt. Hiermee kan ik mij niet akkoord verklaren."

Meester LENAERTS wijst er op dat slechts toepassing kan gemaakt worden van artikel 7 van het koninklijk besluit van 24 mei 1976 nadat de raadplegingen hebben plaatsgevonden, en hij stelt :

"Ik meen dan ook dat de kennisgeving dd. 30 januari 1998 ongeldig is, zodat de beschermingsperiode, voorzien in artikel 9 van het K.B., nog geen aanvang heeft kunnen nemen".

1.13. Met een brief van 20 april 1998 deelt de directeur van de STD aan meester LENAERTS mee wat volgt :

"In antwoord op uw schrijven van 14/02, doen we volgende vaststellingen :

1. Op 2/02 is de dienst in kennis gesteld van het voornemen tot collectief ontslag. In deze kennisgeving werd expliciet vermeld dat de raadplegingen in de werknemersvertegenwoordigers op 30/01 werden aangevat.
2. In de uitgebreide correspondentie dienaangaande met zowel de werkgever als de werknemersvertegenwoordigers werd de datum van 30/01 als formele datum van kennisgeving vooropgesteld.
3. Het is maar bij schrijven van 14/04 dat bedoelde datum door u werd aangevochten. Op dat ogenblik was verlengde termijn van 60 dagen reeds verstreken (cfr. 31/03/98).

Rekening houdend met deze vaststellingen, lijkt het ons niet mogelijk post factum en rechtsgeldig een andere beslissing te nemen dan deze welke via het door u aangehaalde schrijven aan BBTK op 26/02/98 (ref. 11/2/HD) werd medegedeeld".

Dit is de tweede bestreden beslissing;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat ambtshalve dient te worden onderzocht of verzoeker wel belang heeft bij de schorsing of de vernietiging van de bestreden beslissingen; dat te dien einde verwezen dient te worden naar de relevante bepalingen van het koninklijk besluit van 24 mei 1976 betreffende het collectief ontslag;

2.2. Overwegende dat artikel 6 van dit koninklijk besluit bepaalt wat volgt :

"Wanneer de werkgever die overweegt collectief ontslag te geven, de werknemersvertegenwoordigers hiervan schriftelijk in kennis stelt, ter uitvoering van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 24 betreffende de procedure van inlichting en raadpleging van de werknemersvertegenwoordigers met betrekking tot het collectief ontslag, algemeen verbindend verklaard bij het koninklijk besluit van 21 januari 1976, is hij gehouden een kopie van die mededeling toe te sturen aan de directeur van de subregionale tewerkstellingsdienst van de plaats waar de onderneming is gevestigd";

dat artikel 7 van hetzelfde koninklijk besluit onder meer bepaalt :

"De werkgever brengt, bij een ter post aangetekende brief, zijn voornemen tot collectief ontslag ter kennis van de directeur van de subregionale tewerkstellingsdienst van de plaats waar de onderneming is gevestigd.

De kennisgeving moet vermelden:

(...)

7° de periode waarvoor het ontslag zal plaatsvinden;

8° de raadplegingen met de werknemersvertegenwoordigers ter uitvoering van de in artikel 6 bedoelde collectieve arbeidsovereenkomst.";

dat de artikelen 8, 9 en 10 luiden als volgt :

"Art. 8. De werkgever zendt de werknemersvertegenwoordigers een afschrift van de in artikel 7 bedoelde

kennisgeving van het voornemen tot collectief ontslag.

De werknemersvertegenwoordigers kunnen hun eventuele opmerkingen richten aan de directeur van de subregionale tewerkstellingsdienst.

Art. 9. De werkgever mag de werknemers die voor het in artikel 7 bedoelde voornemen tot collectief ontslag in aanmerking komen, niet eerder opzeggen dan na het verstrijken van een termijn van dertig dagen die ingaat op de datum van de kennisgeving van dat voornemen.

Het voorafgaand lid is niet van toepassing in geval van sluiting van de onderneming die voortvloeit uit een rechterlijke beslissing.

Art. 10. De directeur van de subregionale tewerkstellingsdienst kan de termijn die bedoeld wordt in artikel 9 verkorten, meer bepaald :

- a) in geval van een ontwerp van collectief ontslag volgend op een sluiting van de onderneming die niet voortvloeit uit een rechterlijke beslissing.
- b) in geval van een ontwerp van collectief ontslag in de ondernemingen die havenarbeiders en scheepsherstellers tewerkstellen, alsook in de ondernemingen uit het bouwbedrijf voor hun werklieden, voor zover er in de betrokken paritaire comités collectieve arbeidsovereenkomsten werden gesloten, waarbij een specifieke regeling wordt getroffen tot inlichting en raadpleging van de werknemers vertegenwoordigers overeenkomstig artikel 5bis van de in artikel 6 bedoelde collectieve arbeidsovereenkomst.

Behoudens in de bij het eerste lid bedoelde gevallen kan hij deze termijn met ten hoogste zestig dagen na de kennisgeving verlengen.

De werkgever moet, ten minste een week vóór het verstrijken van de oorspronkelijke termijn van dertig dagen, in kennis worden gesteld van de verlenging en van de redenen daarvan";

Overwegende dat uit deze bepalingen op het eerste gezicht voortvloeit dat de directeur van de subregionale tewerkstellingsdienst kennis neemt van een aantal mededelingen, en dat hij de termijn binnen dewelke de werknemers niet kunnen worden opgezegd kan verkorten of verlengen; dat uit geen enkele bepaling evenwel blijkt dat de directeur van de subregionale tewerkstellingsdienst de datum van ingang van de beschermingsperiode -deze datum valt samen met de datum van de kennisgeving van het in artikel 7 bedoelde voornemen- kan verschuiven of dat hij kan weigeren de aldus door

de werkgever eenzijdig bepaalde datum in aanmerking te nemen; dat op het eerste gezicht men dan ook niet lijkt te kunnen aannemen dat de directeur middels de thans bestreden beslissingen de aanvangsdatum van de beschermingsperiode op 30 januari 1998 heeft bepaald; dat het integendeel de werkgever is die dat middels de in artikel 7 van het koninklijk besluit van 24 mei 1976 bedoelde kennisgeving heeft gedaan; dat de vraag rijst welk de inhoud is van de brieven van 26 februari 1998 en 20 april 1998; dat uit die brieven -inzonderheid uit de brief van 26 februari 1998- blijkt dat de wachttermijn gedurende dewelke geen opzegging aan de werknemers kan worden gegeven werd verlengd van 30 naar 60 dagen; dat moeilijk kan volgehouden worden dat zulks in het nadeel zou zijn van verzoeker; dat in zijn brief van 14 april 1998 meester LENAERTS overigens zelf stelt dat zijn cliënten volledig akkoord gaan met de verlenging van de beschermingstermijn van 30 naar 60 dagen; dat aldus niet onmiddellijk valt in te zien hoe verzoekers rechtspositie ingevolge de bestreden beslissingen nadelig zou worden beïnvloed; dat bijgevolg verzoeker niet doet blijken van het vereiste belang; dat de vordering tot schorsing bijgevolg onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het Vlaamse Gewest, de Subregionale Tewerkstellingsdienst Antwerpen en de directeur van de Subregionale Tewerkstellingsdienst Antwerpen worden buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. Nieuwe Boomse Metaalwerken in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig september 1900 achtennegentig, door :

de H. A. BEIRLAEN, wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.